

Μάρ. — Σὲ νύκτα σεληνοφεγγή καὶ λάλοι μάγοι καὶ μουγγοί χορεύουσε μὲ γέλωσι.

Καὶ προμαντεύουσαν χρήματα, κουδούκλας μὲ τὰ κλημάτα, καὶ ρούρνους μὲ καρβέλαις.

Πάρετε, διαβόλοι βάχγι, καὶ ἐν κυττάξιμε τὰ μάγικα νέον μαγιστῶν καὶ μάγων, κατ' αὐτὰς ἀνυπερθέτως πάσι· στὰ λουτρὰ καὶ ἔφετος διμοναρχίκος παράγων.

Μὰ τὰ μάγικα μου μίλοιν καὶ γιὰ σάνα· Δευτεράκη, καὶ δῆλα φανέρα διλοῦν πῶς θὰ πάξεις εἰς τὸ Λουτράκι.

Προφήτεια τῆς Μαγίσσας, ποὺ σὲ κάνονυ νὰ σαστείσῃς.

Μάρ. — "Ακουσε καλά τὰ λόγια τῆς κοκκάνως Μαριγῶς... μέσ' στης δόξης τὸ καράιν ένας καὶ δὲν θ' ἀπομείνη, ποὺ δὲν θάναι Στρατηγός.

Σὲ Συμβούλια θὰ στέλλουν σπαθοφόρους· Γ' πουργεταί δένου δικρίσισαν, ἀποτάξεις μὲ συντάξεις, διὰ πάσεως ἀργίας καὶ δὲ πλούσεως.

"Ολο καὶ παραπομπαῖς σὲ Συμβούλια μεγάλα, καὶ ματιών ἀναλαμπαῖς καὶ σὲ σύννεφα καθέλα.

Πτήσεις πρὸς τὸν οὐρανόν, ποὺ θὰ μείνουν στὸν αἰθένα, καὶ εἶναι λίκων πιθανόν νὰ πετέξῃ καὶ η χελώνα.

"Ο νόμος πάντων βασιλεὺς θὰ μένῃ καὶ λατρεία, πλὴν μέτ' αὐτοῦ καὶ ἡ τράπουλα καὶ φίνεται κυρία. Ο νόμος πάντων βασιλεύει, μὲ χαρτοπάκικου σφράγη καὶ ἔνα παιδί θὰ σκοτωθῇ πελάτη τοῦ πατέρος.

Τὸ κράτος τοῦ νόμου θὰ γίνη τοῦ τρόμου, καὶ ἕδος μεχαριστᾶς καὶ ἔνεστος κουμπουριστᾶς στὴ μέση τοῦ δρόμου θὰ ρίχνουν ἀλάλους μικρούς καὶ μεγάλους.

Κοδείσιαις θάχετε πολλαῖς, καὶ Ρήγας, Ντάμας καὶ Βαλές τὸν νόμον θὰ τρομοκρατήση, καὶ ἔκεινους, πούνα καὶ μυνατού δύον γινούν δραμαχήται, θὰ τοὺς πηγεύσιν γριετίται.

Μέσ' στην δρασίν τοῦ Βαλέ καὶ τῶν Ντάμας καὶ τοῦ Ρήγα κρούματα τιμῆς φρικτά θὰ συμβλίνουν οὓς δέλγια. Τούτη θάναι καὶ τοῦ μόρτη καὶ τοῦ φιρτοῦδι σφράξη, καὶ δύονς φύδος θὰ συνέχῃ.

καὶ ἀπὸ καθενὸς μεγάλου καὶ μικροῦ καλαμοφρέζης σποιλὴ τιμὴ θὰ τρέψῃ.

Εἰς ἡμέρας μεγαλείων θὰ τιμὴ παντὸς ζευκέην θὰ σᾶς γίνεται τοιμπούρη.

Καὶ σὲ κάθε Μασωταλεον ἔγαλμα Τιμῆς θὰ στέκη μετατάξ καὶ μεταπούρη.

(Εἴπε τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἡ δικιονοφρίλη, διανὸς Φασούλης, ώστε δραπέτης ξεφόρνα καπούρου Βλαχοκομέιου τῆς λεγεῖς θεοῦ ἀφέλες; κυρὶ Μαρία δὲν μᾶς λέει καὶ καθτὶ περὶ τῶν ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου.)

Μάρ. — Ό Τσιριμδώκος δρίσκεται σὲ τόσας φαστρίσις καὶ γιὰ τῆς ἑδραῖς τῇ; κεντεῖ ζητεῖς πληροφορίας.

Φασ. — Θά σκεπασθούν τούλαχίστον τὸν φετενὸν τὸν χρόνο μεγάλαις ἑδραῖς καὶ σεμναῖς, γιὰ νὰ μη φάνινονται γυμναῖς ἀπὸ τηροπή καὶ μόνο;

Μάρ. — Γι' αὐτάς παρατρεχάμετα, γι' αὐτάς πολλῶν πηλάκι· Γ' πυργικά Συμβούλια μπορεῖ νὰ γίνουν καὶ άλλα. [Λα.] **Φασ.** — Πότε καὶ αὐτὸν τὸ ζήτημα καὶ πῶς θὰ πάρε τέλος;

Μάρ. — Καὶ οὐ Τσιριμδώκος ἀγνοεῖς καὶ αὐτὸς ὁ Βενιζέλος.

Φασ. — Μὰ σὺ δὲν ξέρεις νὰ μης· πῆγε σὸν μάγιστρο μεγάλην; **Μάρ.** — Αὐτὸν καὶ κάθε μάγιστρος γανόνις τὸ κεφάλι. Ράγτησκ καὶ τὴν μάνια μου νὰ μάθω τὴν ἀληθεία, καὶ νὰ μάνω μου μὲν οὐτούτος καὶ μούπεις: κολοκούθια.

Ράγτησκ καὶ τὸν κύρη μου καὶ ἔκεινος δὲν γνωρίζει, καὶ κουκουβάγιας μάχιστα στ' αὐτάς μου φυθυρίζει, πῶς τούτη πλάστις ή φαιδρά τὸν ίλαρην σάγωναν δι' ἑδραῖς πάντοτε θὰ δρά καὶ ἐνέδρας ἀποτάξει.

Φασ. — Βλέπω πῶς τίποτα καὶ σὺ δὲν ξέρεις, κακομοίρα.

Μάρ. — Γι' αὐτάς, της ἑδραῖς τῶν Ρωμαϊκῶν δουνά καὶ καύμπος κι' ἐρώτησα τὸ ζητικά καὶ κάθε μάγο πρότον. [Πηπρε κι' επίταν πῶς μὲ τῆς ἑδραῖς των παντού θὰ κάνουν κρότο, καὶ θάναι μεγάλης ζητημάτου περὶ πρώτος τὴν ἑδρῶν κεντήσης καὶ ἐκάλυπτος γυμνότης.

Σὺ κάλυψέ τες δὲ τὸ πλευραλύπτων, Χρόνε... τοικύτης τούτης ἐφετεινή, καὶ ξκούσθη λέγουστε φωνής; τὰ σύκα τὰ καλλίτερα κουρούναις θὰ τὰ τρέψει.

(Τότε δὴ τότε ἐφέντη κατάμαυρο πουλί, καὶ ἕδρων ἀντήγειρε κρότος τοῦ λεπτοῦ ἀντράπη, ή δὲ κυρὶ Μαρία σεμνῆς τοῦ Φασούλη, ἐθύμησε τὴν ἑδραν, καὶ οὐ Φασούλης ἐντράπη.)

Μετακαρπόσας ποιεῖται, μετάλλους λόγους ἀγγελίας.

Τὰ νόστα τέκνα, σύγγραμμα τὰ μάλα νομικὸν σημερώνιο μὲ τὸ Δίκαιον τὸ Μουσουλμανικόν. Σταματάπης οὐ Λάζαρος, συνέγραψεν ἐμφύνως, διηγησογράφος μας καὶ νομικὸς συγχρόνως.